

Tilauk.		Tilaukshinta:	
Ilmotuskonttori: Hallituskatu N:o 9.	Dulussa . .	Roko	vuodelta 6 m. — p.
		Puolelta	" 3 " — "
		Reljännes	" 1 " 70 "
		Kuukaudelta	... — " 65 "
Ilmotushinta:		Lehti kannetaan kaupungissa tilaajille ilman maksutta.	
10 penniä pienestä riittä.			

Dulun.
Bastuunalainen toimittaja:
A. B. Ervasti.

Tilaukshinta:			Ulosantopaita a Kirjapaino: Hallituskatu N:o 9.
Maaseudulla postin kautta	Roko	vuodelta 7 m. 92 p.	
	Puolelta	" 4 " 01 "	
	Reljännes	" 2 " 22 "	
Dulun lähiseuduilla asuvalle, joilla on postilauffuja Dulun postikonttorissa, saavat lehen luoffensa lähetetty 7 m.lla laiffiaa			

Bohjois-Suomi 1881.

Bohjois-Suomi saa tämän kautta ilmoittaa ulostuloonsa yhä edelleen ensi vuonna, kahesti viikossa niinkuin tähän saakka.

Lehti tulee tarkotukseltaan olemaan samanlainen kuin edellisenä aikana. Etupäässä seuraten pohjoisen suomenmaan olojen kansa, se sen ohessa myös on lukiinsa huomioon ja mietittävää saattava kysymyksiä, jotka koskevat koko maata. Päivän uutista se varsin on kertoma oman läänin tapahtumat, waan ei myöskään ole unhottama mainittavimmat uutiset muista oista maata. Mitä ulkomaalta sekä erittäin liittowallastamme, Venäjältä, kuuluu merkittävistä, on kutakuinkin pian lukiain tiedoksi annettava. Lehdellä on erityinen sähkösanomain lähettävä pääkaupungissa niin hyvin koti- kuin ulkomaan uutisia warten.

Tavallsi on tullut, että maaseutulehketkin ilmoittavat kantansa päivän tärkeimmässä kysymyksessä meillä tähän aikaan, kielikysymyksessä, ja sentähän olkoon tässä sana sanottu Bohjois-Suomenki kielityksestä siinä asiassa. Meidän ajatuksiemme sen suhteen on hyvin selvä. **Suomi waltakieleksi maahan**, siinä se tunnusjona, jota noudatamme, se tarkotusperä, johon pyrimme. Ei ole maamme kunnis kielä ylönsätkäällä lyfittämä talonpoikain tupiin eli työkanian mataliin majoihin, sen pitää yhtä paljon kuulua rifastenki laeisja, ylhäisten uhkeisja asunnoisja. Jokaisen suomalaisen täytyy suomea pitää äitinkielenään, sitä käyttää ja wihjellä, sitä rakastaa enemmän kuin ainoakaan muuta kielitä mailmassa. Sanalla sanoen: suomen kielen pitää Suomesja tulla samaan asemaan kuin ruotsin kielellä on Ruotsisja, saksan kielellä Saksassa, wenäjan Wenäjäällä, j. n. e.

Tämän tarkotuksen saawuttaminen kuitenkin sijältää, että siwistynyt luokka maassa luopuu siitä kielestä, jota se tähän saakka on totunut pitämään äitinkielenään. Se ei wiinka ole wähäinen uhraus, sillä kielestä luopuminen kättää myöski jossaki määrin luopumista koko entisestä mailmankatjannosta, ja siksi on tarpeellista että kaitfi, jotka suomalaisuuden asiaa ajawat, ja siis etupäässä suomalaiset sanomalehet, osottawat taitoa ja älyä käytöfjesiään, niin että tuo wälttämätön kielimuutos woipi tapahtua, ilman kowin suurta häiriötä aikaansaamatta ja kowin pahoja wammoja jälkeensä jättämättä. Wakawa ja sownollinen esitystapa näyittää tähän katsoen olewan suomalaisesten lehtien melwollisuus, jos mieli asiain uuteen muotoon totuttaa niiden ajatusta, joista etupäässä riippuu, jos kielimuutos waremmin tai myöhemmin, helposti tai waiwaloisesti on toimeensaatawa. Sitä wastoin liiallinen kiwaus ja loukkaawain sanojen käyttäminen, minomaa, jopiwasia ja sopimattomassa tilassa, woipi asialle olla enemmän haitaksi ja wahingoksi kuin eduksi, ja on sentähän kuta kiinki kartettava.

Tässä lyhyesti ajatuksiemme kielikysymyksessä: **Suomi waltakieleksi maahan**, waan tavalla, joka ei wähalukuista kansaamme halkaisi kaitia, waan pitää koolla.

Bohjois-Suomen koko tulee olemaan sama kuin tänä vuonna, niin että tuo tuostaki ifonnettu numero tarpeen waatiesja annetaan. Koska lehti kuitenkin tähän saakka on ehkä ollut werrattain kallis, tulee sen hinta ensi vuonna alennettawaksi, niin että se tekee

Raupungissa:

Roko wuofikerta 5 markkaa. Puoli wuofikerta 2 m. 75 p. Reljännes wuofikerta 1 m. 50 p. Kuukausi 60 p.

Lehti on kuitenkin silloin noudettava painokonttorista. Jotka tahtowat sen kannettufi luoffeen, niiden täytyy kantamisesta lisäksi maksaa 1 markan mukaan wuodelta.

Maaseudulla

ilman postimaksutta:

Roko wuofikerta 4 markkaa. Puoli wuofikerta 2 m. 50 p. Reljännes wuofikerta 1 m. 50 p.

Postimaksu tekee Dulun ja lähimmän postikonttorin välillä asuville 1 markan koko wuodelta. Etäämpänä asuville se nousee wähan enempään, waan jos wähintäin 3 kappaletta samalla kertaa etäämpääki tilataan suorastaan toimitukselta, lähetetään ne kolme kappaletta ristijiteissä yhelle tilaajista 5 markasta kapp., joten lehen hinta maaseuduillaki festimäärin tulee olemaan 5 markkaa postimaksuineen.

Joka maaseudulta yhellä kertaa tilaa 5 kappaletta, saa luoffensa lähetetty 6, kuubennen ilmaiseksi.

Lehen hinta on postimaksujen kansja: Ruotsisja 5 kruunua koko wuofikerta, 3 fr. puoli; Wenäjäällä 2 ruplaa 50 kop. koko wuofikerta, 1 r. 50 f. puoli; Amerikasja 2 dollaria koko, 1 doll. puoli wuofikerta.

Roko wuofikerran tilaajille sitäpaitsi ilman eri maksutta annetaan: joko tunnetun franskalaisen kirjailian J. Vernen huwittawaksi kiitetyn kirjan „Rajalonin päiwäkirja Chancellor laiwassa“, jonka hinta kirjakaupassa on 2 m., taikka „Neuwoja ja Lohdutufia Ruolemata wastaan“, toht. Lutherruksen kirjoista koottu ja „Toht. M. Lutherruksen Selitys Kristittyn Sotaseista“, joitten yhteinen hinta on myöski 2 m. Tilatesja on toimitukselle ilmoitettava, josko edellistä tahi molempia jälkimäisiä kirjoja halutaan. Edellisen on painettu hienommalle paperille, waan antiqvalia eli latinaisilla kirjaimilla.

Mitä kunnioitettawia kansalaisia sekä kaupungissa että warsinki maaseudulla, jotka tähän asti owat kirjoitufillaan olleet meille arwollisena apuna, pyydämme lopuksi yhä edeskipäin pitämään lehteämme suofiolisessa muistisajassa.

Toimitus on sama kuin ennen. Wakinajena aputoimittajana on yhä edelleen suomalaisen lyseon rehtori, maist. A. O. Forsman.

Toimitus.

Kirje Bohjois-Suomelle.

Pariisi 26 p. marrast

Syvä ystävä!

Kun joutohetkinä olen koettanut koota ja muistiini panna niitä tunteita, jotka toisinaan wäsyfiin asti ahistamat muufalaista siinä furisemassa kimalaispeissä tulifella elollaan, jota kutsutaan Pariisiksi, johtui kerran mieleeni että sinulta lenties jäästäsiin wähan työtä, jos kirjottaifin jotaki alas ja lähettäifin sen palstan täytteefiijulle. Tämä mielijohteeni on niinkuin näet nyt tässä toimeen pantu. Jos tahtot tiedon-antojani käyttää, sopii sinun ehkä paraiten tehdä sitä „otteisja yfityfiesstä kirjeestä“ jolloin saatat ottaa mitä haluat *).

Mitä warsinki olin ollut halukas lähtellä näkemään, oli se waltiolinen elämä, jolla Pariisissa on niin lämmin ahjo, ja olin siis päättänyt käyttää jostaista tilaihuutta näköfieni, miten äärimmäiset puolueet ajawat añaansa. Jlofieni luin muutamana päiwänä „Gazette“ nimisessä sanomalehesjä, että kofous pidettäifin „Chateau d'eau“ teaterissa wuoden 1851 waltiofeiffauksessa kaatuneen Denis Dufjoubin in muistopatsaan pystyttämisen hywäksi. Tässä kofouksessa tulifivat Victor Hugo ja Louis Blanc olemaan puheenjohtajina. Waikka teateri on muuttaman torin warrella, jossa w. 1871 tuima taistelu suoritettiin Versailles'in sotajoukkojen ja koununardien välillä ja joka sittemmin on saanut nimefisen place de la republique, ei se (teateri) kuitenkaan ole jyrkimpiä uudistufia harrastawien kofouspaikka, mutta pitää jono odottajia ilmotti kuitenkin, että kofoukseen oltiin halukkaita pääsemään. Kallimuuille paikoille ei sentään ollut kowin paljo pyrkijöitä ja jotenkin hyviä istumafioja jaimme ilman sanottawaa waiwannakfää.

Näyttämölle oli asetettu Dufjoubin rintakuwa, jonka ympäri oli ponnuihin lastettu kolmiwäriinen lippu, siten että punainen kangas ympäröiti itse rintakuwa; lähinnä ramppia oli pöytä ja 4 nojatuolia sekä walemmalla kädellä, teaterista katsoen, pieni pöytä, jonka ääressä kaffi pikakirjottajaa walmistaufi työhön; näyttämön perällä oli koko joukko tuoleja, joilla osaksi oli istujia. Sitse teateri taas, johon mahtuu 1000 ä 1,500 henkeä, oli tiheään täytettynä yleimmilla riweillä (lehteriillä) ja ainoastaan ensi riwillä ja parterilla oli muutamia tyhjiä paikkoja. Odotettamme jonkun aikaa, jonka kulussa toisen lehterin muuttamassa logisja tapautui yfityinen wäittely, johon pian kyllä melkein kaitfi toisella lehteriällä istujat ottiwat osaa, ilmaantui näyttämölle kymmenkunta muikantia messinkisillä soittofoneilla, puhalttaen muutamia tasawaltalaisia lauluja; ensiksi tietysti puhallettiin marseljeefi. Sitten astui sijälle kaffi rawakkaa, wanhanpuolista herraa, harmailia hiwufilla ja parralla, mutta kulmakarwat pikimustat (mustatut luulofeni) ja asettuwat istumaan festimäisille tuoleille pöydän wiereen; pian tuli kaffi miestä, jotka istahtiwat kahelle wielä tyhjänä olewalle tuolille. Ei yfityään näistä herroista sentään ollut niiden kuwien näköinen, jotka olin nähnyt Victor Hugosta ja Louis Blancista. Wähan puheltuaan festenään, nousi äkkiä toinen wanhuksista seisalle ja antoi tiedoksi, että Victor Hugo ja Louis Blanc viimeisessä filmänräpähkessä oliwat ilmottaneet ei woimansa tulla

saapuwille, waan että toimikunta oli saanut myötätuntoisja kirjeitä niin hymin heiltä kuin myöskin ulko-asiaimnisteriltä Barthelemy St Hilairelta (hyfsäyshuutoja kuului ylhäältäpäin, mutta nämä waiwenwat, kun presidentti muistutti että St Hilaire oli niitä miehiä, jotka suurimmalla festawäisyhydellä oliwat taistelleet tasawallan hywäksi), ja Gambetalta (kowiä hyfsäyshuutoja ylhäällä ja käfien taputufia alhaalla), sekä että edusmies Talandier, joka istui puhujan walemmalla puolen, tulifi pitämään puheen Dufjoubin in muistofi ja hänen naapurinsa oikealla kädellä, Madier Montjean, joka oli ajettu maanpakoon saman asian tähän, jonka edestä Dufjoub oli henkensä heittänyt, myöskin tulifi pitämään puheen. Lausuttuaan tasawallasta yleensä muutamia sanoja, koska hän ei tahtonut rumeta selwittelemään sitä eri tapaa, jolla hallitus ja hänen oma puolueensa kätti tasawallata, jätti puhuja sananwuoron Talandier'lle. Tätä ennen hän kuittefki wastasi muutamalle äänelle neljänneltä riwiltä, joka kirkkeästi kysyi, mikä hänen nimenä oli, että hänen nimensä kulla saattoi jäädä mainitsematta, koska hän ei kuitenkaan ollut poissa-olewain presidentin weroimen; naapurini sanoi että hän oli senatori Madaub, jonka Madier sittemmin myöskin todisti.

Talandier'n puhe kofsi etupäässä päiwän sankaria, josta Victor Hugon kirjja „L'histoire d'un crime“ kertoo, kuinka hän 2 p. jouluf. 1851 aseetonna kaatui muutamalla barrikadilla, huutaen „vive la republique“ ja kantaen welsensä wyötä, joka oli hajalle ajetun kansalliskofouksen jäsen, waan jota fairsaus esti wastarintaan ottamasta osaa. Muutoin ilmotti T., että Dufjoub oli Pierre Veroun uskonnotisest rauhallisen socialismin kannattaja, jonka wuofii hän ei tahtonutkaan ilmestyä aseitten kansja, waan tahtoi waiwuttaa sananwoiman ja ylewämielisen käytöfksen kaita, lisäten puhuja kumminfi, että hän piti melwollisuutenaan ilmoittaa tätä, „waikka me tänäpänä hylkäämme kaisen liittolaisuuden meidän tieteellisen socialismin ja minä uskonnotisfen opinnon välillä tahansa.“

Dufjoubin jossaki määrin aatteelliset pyrimdt olivat kiitolinen aine ja niitten esittäminen tuotti Madier'le käfien taputufia toiset toistenja perästä, ollettin kun hän jossus tefi poiffeufien samaan suuntaan, josta ylhäällä mainitsin. Sekä Madaub että Talandier puhuiwat aiwan suwasti ja tygnesti, waikka heidän liiketönsjä ja elähyttämä lausuntonsja meillä olii pidetty jotenki kummallisena. Sitä enemmän filmään pistämä oli Madier'n menetystapa, kun hän pitkällä asfelilla käyskellen näyttämöllä laibasta toiseen jyrifemisjä laufeisja festenänjä wertaili toiselta puolelta filosofija ja oikeutia, ja toiselta uskontoa ja sortoa, ajetti rinnakkain monarfiaa ja tasawallata, sortoa ja socialistallista wapautta.

Kun kuulin näitten puhujain änföttämää eli yhtäään sanaa tafaisinottamatta täyhdellä wakuutufella ja innolla selittäwä nimielipiteitä, niin ufein tunfin itfeni kofonaan ifastuneeksi, waikka en minikään puolesta olisi tahtonut allekirjottaa heidän miitteitään enkä hywälfyä heidän näytöstapaansa. En ollut tätä emen täyhdelleen pannut arwoa sille suurelle mahille, jolla hywälfjajnen puhuja saattaa wäkilaumoihin waiwuttaa, ja minusta tuntui aiwan luon-

*) Kirje seuraa tässä kotonaisena. T.

nollifelta, että yleisö useasti osotti mieltymistään kun kuuli asioita, joitten täytyi vilkasluontoiselle ja vapautta rakastavalle kansalle näyttää erittäin otollisilta, esiteltävän niin mestarillisesti ja semmoisella innostuksella, jos kohta näytöstapa useasti oli aivan pintapuolinen ja fanoisista ja sitä enemmän sille, joka ajatteli koko puheeksi tullutta muutosta tehdyksi.

Puheitten jälkeen 20 eli 30 hengen mieskööri neliaänisesti lauloi moniaita tasavaltaisia marsseja ja tekivät tehtävänä kummastuttavan hymin; en ollut näet odottanut saada Franskanmaalla kuulla parempaa kwartettilaulua.

Uloskäyntämälle oli suuri osa yleisöstä jäänyt seisomaan ja oweihin kiitetyneet katseet ilmoittivat, että jottaan odotettiin. Kohia tulikin siinä Madier Montjean ja osa ihmistä kiiruhti puistamaan hänen kätään huutaen vive la republique. M. ei sentään tuntunut tahtovan antaa wauhtia kunnianotuksille, vaan kiiruhti joutuin takaisin toisen owen kautta. Sorawäestä eli poliisimiehistä en ollut salissa hawainnut rahtuakaan, vaan uloskäyntämällä näin wilauffen moniaista sotamiehistä, jotka kimmärit waiwppain siinä tulivat teaterista ulos ja wäijoukon halki kiiruhtivat pois, ilman kenenkään heihin huomiota pane-matta.

Kuten näet olin ollut saapuvilla mallittisessa socialistalais — tasaval-talaisesia kokouksessa, joka oli jangen paljon edellä hallitsijaa puoluetta, mut-ta yhtä paljon jälissä enin edistyneitä. Nämät, joitten etunenässä palanneet kommunnardit kulkewat, ajamat poliittisia, joka pitää Clemenceaut ja Rochefortia wanhalla-olijoina, mutta Puata Blanquita, ja Triquetä tasavallan perustaji-na ja pylwainä. Neki nykyään pitivät kokouksien, jossa eräs petroldöör Louise Michel oli presidenttinä, mutta kun en woinut siinä käydä, en huoli kertoa sen menoista, vaan jätän kertomisen sille, kun itse olen sellaisessa ollut saapuvilla. Sanomalehti Voltaire (hiukan enemmän edistynyt kuin Gambetan äänenkannat-taja) sanoo sitä kapinoitsijain, socialistain ja nihilistain yhtymisestä, mutta Blan-quin nykyään alkanut lehti Ni Dieu, ni Maitre (ei jumalaa eikä herraa) pi-tää kokousta juhlaheikenä.

Mielipide, jota en ennen uskonut Pariisissa niin lewinneeksi kuin nyt luu-len hawainneeni, on ateistillinen (eli jumalaa kieltävä) mailmankatjantotapa, sillä ei ainoastaan nuo punaiset, joil-la se on wawhistettu uskonkappale,

huosi ja tunnusta sitä julkisesti, vaan jangen mallittiset henkilöt näyttä-wät wawvasti kallistuvan sinnepäin. waikka eivät niin julkisesti laulu aja-tustaan; hedelmänä tästä on myös että lafi opetuksesta, jota nykyään käsitellään, aivan wärmimmalla todennäköisyydellä tulee kokonaan erottamaan uskonnon opetuksen kouluista. Wanha wastapai-no ateismia vastaan on kumminki wai-monpuolisja, jotka ainakin alhaimmis-sa kansanluokissa paljon waukuttawat miehenpuoliin, koska he käsitteiden sel-myydessä yleisesti katsotaan olewan pal-jo edellä miehenpuolia; ja hywä oli jos heidän waukuttajensa olis lujia kyllä, sillä tuolla yleisellä siwistyskellä, jonka alhaimmpi ja keskiluokka Franskanmaal-la omistawat, yritys ateismin kansja ei päätyisi hywästi.

Ministeri-waltiojärjestyksen apulainen, todellinen waltioneuvos W. R. Palm-rotin on yllä maisten viime lauman-taita kuollut Pietarissa.

Kuopion hippat. Jan. Sittenkuin kirkkoher-ra Karungissa Robert Castrén, joka on mää-rätty toimittamaan wauifijumista ja kirkko-herran waalia Mä-Torniossa, on tullut es-teelliseksi, on Tuomiofapituli määrännyt uuden wauifijumisten tapautuaksi Mä-Torniossa 23 ensitu ewaa Tammikuuta, jonka jo-hosta waui tapautuu 6 p. seuraawaa Hel-mikuuta. Wauilumiofapituli on kirkkoher-ra Kemissä, maisteri E. O. Tenlen määrätty.

Dulun tullikamarin tulot tekivät: Marraskuulta 1880 . . . 64,084 m. 4 p. Ed. kuukausilta . . . 456,196 „ 80 „

Summa 520,280 m. 84 p.

Marraskuun lopulla 1879 373,784 m. 71 p.

Toimikunta yleistä Suomen maan-wiljelyslokousta warten w. 1881 on Turussa ollut koolla. Aika kokouksen pitämiseen on määrätty tulewan Elo-kuun 23—27 päiwiksi.

Suomen sotawäki. Sotatieteitten opet-taja Suomen kadettikoulusta, översti A. Borgström on viime marraskuun 27 p. nimetty Suomen sotawäen päällik-nä staabin päälliköksi ja sijotettu armeija-jalkawäkeen.

Dulun asemelwollisen pataljonan pääl-liköksi on 2 p. t. k. nimetty kapteeni henkimaartiaukunnan Wolhyniläisessä ryk-me tissä Saladin Werwing eversti-luutnanttina.

Jäämerikysymys. Kuuluiset Wenä-jältä antamat syötä siihen toiwoon, että tämä kysymys tulee ratkaistawaksi ha-luttuun juuntaan. Uieat Pietarin ia-nomat ovat nimittäin ruwenneet asiaa wariin harasta fannattamaan, siihen ylytettyinä Golos-lehen wähemmän kun-niallisesta menestyksestä — se kun m. m. wastoin keij. julkisuksen kieläwä fanoja kieltä, että Wenäjän puolelta mitään

lupausta olisi olemassa. Puolimiralli-nen „Bereg“ ja sitte Pietarin moiem-mat saksankieliset lehtet „Herold“ ja „St. Pet. Zeitung“ pitävät Suomen waati-muksia aivan kohtuullisina ja oikeoina. Wiinemainittu lehti siälä pidän kir-jotuksen nimellä „Wäfewämmän oikeus“, jossa se käypi ianasotaa Golosta was-taan, jonka mielestä ei muuta oikeutta kuin wäfewämmän pitäisi mailmassa löytyä. Kirjotuksen loppu kuuluu:

„Mutta Suomi, joka keisarilliseseen lupauk-seen luottaen walmistauki nauttimaan jo wuosia sitte saatua oikeuttaan, jolloin se oi-feastaan wain waatii rikasten pöydästä wa-risewia muruja — Suomi ei hetkeksikään epäile woiitolle pääsewänsä. Jos Suomi au-faaksee sen kirjan, jossa sen entisten sifupol-wien teot on ylöspantu, ei se ole löytäwä ainoatakaan lehtä, jota lupauksen rikkom-i-nen olisi jaastuttanut. Sijaksi kuin kiwi sen pallioissa, todeksi ja rebelliseksi mailmanhis-toria on hawainnut Suomen sanan. Sifki Suomiksi usko toisen puhetta, sifki se luot-taa lupauksen pöyhenteen, sifki se uskollisesti nostaa filmänsä rakastettuun suuriruhtinaa-seensa ja warmasti odottaa että hän nytki on pitäwä keisarillisen sanansa, sanan, jota Suomi ei ole oppinut epäilemään“.

Arwanheito-alueet asemelwollisille. H. R. M. on armollisesti wawhistanut kuhunkin kutsunta-alueeseen kuuluwain kunkin jaon arwanheito-alueisiin seur-tawalla Dulun läänissä:

1:nen kutsunta-alue. Kalajoen pitäjä ja Naution kappeli; Mawieskan kappe-li; Ewijärwen pitäjä; Mawieskan pitä-jä; Dulaisien kappeli; Pyhäjoen pitäjä ja Merijärwen kappeli; Paahe; Salois-ten pitäjä; Paaheen maaleurafunta ja Saloisten kappeli; Wihamnin kappe-li; Siirajoen ja Luodon pitäjät sekä He-wonlahden kappeli; Paawolan kappeli; Nauttilan ka peli.

2:nen kutsunta-alue. R. isjärwen kap-peli; Haapajärwen pitäjä; Riwalan kap-peli; Pöyhjärwen pitäjä; Haapaweden ja Kärrjämaen pitäjät; Piippolan pitä-jä; Pulttilan kappeli; Kestilän pitäjä;

3:s kutsunta-alue. Rajaalin kaupunki ja Rajaalin maaleurafunta; Paltamon pitäjä; Säräismen pitäjä; Puolangan pitäjä; Ristijärwen kappeli ja yry-nialmen pitäjä; Suomusalmen pitäjä; Sotkamon pitäjä; Rukoniemen pitäjä.

4:s kutsunta-alue. Lumijoen kappeli; Limingan pitäjä ja Kempeleen kappeli; Tyrnäwän ja Temmesen kappeli; Du-lun kaupunki; Dulun pitäjä ja Dulun-jalon kappeli; Muhoksen pitäjä; Utajär-wen kappeli; Haukiputaan kappeli; Kii-mingin pitäjä ja Mitiwringin kappeli; Sin pitäjä ja Kuwaniemen kappeli.

5:s kutsunta-alue. Pudasjärwen pi-täjä ja Jokijärwen kappeli; Kuusamon pitäjä.

6:s kutsunta-alue. Simon pitäjä; Re-min kaupunki ja Remin pitäjä; Terwo-lan pitäjä; Tornion kaupunki ynnä Ma-tornion ja Karungin pitäjät; Mitiornion pitäjä; Turtolan ja Kolarin kappeli; Rowaniemen pitäjä; Remijärwen ja Kuolajärwen pitäjät.

Teaterin waltioawut. Niiden ano-mustien johdosta, jotka teaterin johto-kunnat viime fewannä tekivät, esitti keli. senati että täski näntäntöwuoodeksi waltioawaroista myönnettäisiin suomalai-selle ja ruotsalaiselle teaterille Helsin-gissä yhtä luuri apu, kuin mitä kumpi-kin on viime wuosina nauttinut, eli 24,000 markkaa. Tämä asia on nyt palannut Pietarista, ja kuuluu H. M. Keisari wawhistaneen senatin päätöksen sillä muutoksella, että teaterit tästedes saawat mainitut summat kunkin wuo-nan niin kauan kuin ne siwistuksen asiaa palwelewat.

Wefelin-wääristys. A. P. kertoo että eräs hra J. A. Sallenius tämän kuun 1 p. on Pohjoismaiden oiakepankin kont-torisissa Raumalla disfonteerannut 6,750 markan wefelin, joka sittemmin hawait-tiin wääräksi. Ustetajaksi oli wääristetä-jä siihen kirjottanut hra G. A. Dammer-tin Turussa ja hywäksijäksi hra Schaumanin Waasassa. Sallenius, joka kohta oli lähtenyt pois Raumalta, on saatu kiini Porissa. Hän kuuluu olewan Ruot-sista fototiin.

Uimetiäheraaksi Kuopion läänissä kuuluu nimetyn metiähera Kemissä Timgren, fanoo „Kuopion Sanomat“.

Kirkkoherran waalisja Keisjärwellä viime marrask. 21 p. on, Mbl:n mu-kaan, pitäjän-apulainen Lestijärwellä J. J. Cajan saanut äntä 2,000 markan edestä, w.-pastori J. P. Krauf 700:n ja kirkkoh.-apulainen K. Elfwing 200 markan edestä.

Suomenkielisiä oikeuden pöytäkirjoja on Kätiläsalmen fibla-urman tuomari hra J. J. Hallonblad ruwennut asianomais-ten pöytäkirjoja antamaan, kertoo Jlm.

Kiita Hattulassa maanomistaja G. Breittholtsin ja wenäläisten työstö up-jeerein wälillä on nyt sominollisesti päättynt, kertoo H. D., siten että up-jeerit owat käyneet hra B:n luona on-teekei pyytämässä, jonka johdosta hra B. on suostunut jättämään asian si-leen.

Keiti Ida Alberg palasi 6 p. t. k. ulkomailta Helsinkiin. Matustien ase-mahuoneelle oli kooontunut suuri jouk-to kuulujan taiteilijan ystäwiä ja ihmet-

Raudankantaja.

Kertoili Aug. Blanche.

Suomeni A. O. J.

4. Pidetty lupaus.

(Jatt.)

Dahl punastui, mutta käski kuitenkin filminnähtä-wällä kohteliaisuudella wieraansa astua esiin istumaan.

Raudankantaja lasi huomaamatta kätensä selkän-sä taaffe ja luffasi salwan salin owen eteen. Sitten lähes-tyi hän Dahlia, joka oli istahantunut sohwalle.

„Anna“, jattoi hän melkein kuisaten, „tunnusti joku päiwä sitten minulle kaiffi . . . kaiffi . . . ymmärrättekö, herrani . . . kaiffi! . . . hän teli sen wastahafisesti, sillä omassa häwäistyskesjäänkin naisparfa wälä rafastaa puweliään . . . mutta hänen täytyi . . . niin, herra teh-taan-isäntä, hän on tunnustanut kaiffi!“

Dahl kumarfi päänsä lampun warjostimen taaffe sy-tyttääkseen sammunutta sifariaan eli oikeammin fanoaf-femme salatafkeen lewottomuuttaan.

„No, koska nyt, ystäwäni, tiedätte kaifen tuon“, sa-noi Dahl hiukan toipuneena, „puhukaamme suoraan ja mutkittelematta toistemme kansja . . . Mitä tahdotte, että minä teen tyttärenne hywäksi? . . . Mitä minun tulee tehdä Annan hywäksi?“

„Ei mitään!“ wastasi raudankantaja wälä kolkom-masti.

„Eiö mitään, ystäwäni?“ kysäsi Dahl yhä leworto-mampana.

„Te kysyitte äsken minulta, herrani, mitä toimitan tänä talwena . . . minä olen, kuten tiedätte, ollut raudan-ana sefillä ja sifanfutojana talwilla . . . nyt olen

luopunut näistä molemmista ammateista, walitakseni toi-sen ammatin“.

„Toisen . . . sitä parempi“, wastasi Dahl, „onko luwallista kysyä, mikä ammatti tuo sitten lienee . . . saa-tanko millään tawoin auttaa teitä? . . . Minkä ammatin aiotte walita?“

„Herrani, aion ruweta — murhamieheksi!“ Säfähtyneenä tästä fauheasta sanasta ja wälä fau-beammasta filmäyksesstä, joka seurasi tätä sanaa, hyökkäsi Dahl kelson-nuoran luo, joka riippui salin owella.

Mutta tehtaan-isäntä ei päässyt owelle; fauhean miehen käsi työnäsi hänet tafasin.

„Tässä talossa ei ole sitä kelloa olemassa, joka wast-edes soipi teille“, jattoi raudankantaja puhettaan, „kello löytyy Glaran kirkkotornissa!“

Dahl riensi nurffkaan, jossa hänellä oli miekka; mutta raudankantaja sai pitemmin miekan käteensä, weti sen tupesta, katkaisi siälän ja nalkasi palaset sohwalle.

„Onneton! mikä on sinun aikomukseksi!“ änkutti teh-taan-isäntä, wäristen kaisissa jäsenisjään.

„Aion kirstua sinun, furja mies!“ oli raudankan-tajan wastaus.

Dahl riensi affkunan luo ja huusi apua, mutta pais-fattiin sieltä sohwalle, johon hän kaatui.

Tässä rajusta liikkeestä kaatui pöytä kumoon ja kris-talli-lampun särkyi tuhansiksi järeleiksi pitiin lattiaa.

Suone käwi pilkkosen pimeäksi.

Mutta mahonkinen sohwa tärsi fauheasta tappe-lusta, joka taisteltiin siifkijillä pää-alafilla.

Nyt oli kaiffi hiljaa — hiljaa kuni haudassa. Mi-noastaan muutama öljytippu lampusta tippui perman-nolle.

Muutama filmänpäpys sului — ja nyt kuului sal-paa lufattawän owelta, joka sitten aufoistiin. Muutamat piiat, jotka fantaen kunnitiloita käsisjään

riensiwät rappusia ylös, tapalivat wankan työmiehen, joka raskailla asfelilla astui ulos portista.

5. Testamentti.

Miafirjoilla täpöien täynnä olewan firjoituspöntänsä edessä istui samana iltana fiblafunnan tuomari Jäger.

Jnnokkaasti wäännellesjään ja käännellesjään juu-ria paperifajoja ei hän kuullut owea awattawan ja hämmästyti sen wuosfi suuressi, kun hän katiellesjään ylös huomasi työpöntänsä ääressä huonosti puetun miehen-puolen.

Mutta hämmästys muuttui äffä suurimaksi ilofki kun hän tunfi wieraan, jonka käteen hän kohta tarttui.

„Wieläkö elät, ukko Agelson?“ huudahti hän, lufä-ten tuolla raudankantajalle; „en minä ole nähnyt sinua ijoon aikaan, mutta monasti olet siellä ollut mielesjään“.

„Ei paha wähhällä häwiä“, wastasi Agelson kolkosti, „mutta joskus tulee sentin wuoro“.

„Muistatko, kun föimme yhdessä herneenjauhoista tehtöjä pannufakfuja „Siniessä Guirwisissa?“ jattoi Jäger.

„En minä ollut niinkään huono sepänkifälki, waikka jinä, teräwä haufan filmä, näit läpi nalkaisen esiliniäni . . . mutta älä tuosja seijo kanfeana kuni rautafanki . . . en-hän minä jaffa fanta sinua tuolille“.

„Kiitosjia, herra tuomari, jaffan kyllä seisoa hetkisen . . . faanpahan sitten sitä enemmän aikaa lewättä“.

„Kuinka woipi Annaksi? Joffo hän on nainut? Wai wieläkö mafaat kuni wiffakofira ja walwot hänen kunnys-jensä wieresjää, finä koiran-filmä?“

Raudankantajan farfeat, falpeat faswot muuttuimat äffä tulipunaisiksi, waan olivat pian jälleen feltatjet kuni waha.

(Jatt.)

telisillä, fanomaan häntä termetulleeksi kotimaahan. (Mbl.)
„**Kuopion Sanomat**“ on uuden miellehen nimen, joka ensi vuoden alusta aiotaan Kuopiosta ufozantaa. Lehti lupaa olla todellisesti suomennielinen ja aifoo sen ohefia marfinki harastaa maanmielijelyfien ja sen fimukeinoin hyötyä ja edistymistä. Sinta painopaiskalla 3 m. Toimittajaa ei nimenomaan mainita, waan lienee tohtori A. E. Rolander.

Kristillinen Kuulauslehti ilmaantuu tulewanafi vuonna Dulusta. Lehen toimittajana on yhä edelleen Rittilän kirkkoherra R. A. Geifel.

Määrärahoja fanjafoulunseminarin oppilaille. Kun. Mti on tälle lufufau-delle määrännyt suomen kieldä puhu-wile oppilaille Umon seminarisfa 1,050 fr. ja piftufoulun seminarin oppilaille Saaparannalla 1,900 fr., niistä fanjan-opin auttamista warten Kuotfin pohjois ofisfa afuwaisten fuomalaisten seas-ja määrättyistä waroista. (M. R.)

Painojutufia Pfaler contra Ahnger julistettiin raastuwan oifeuden päätös toistapänä ja fuomittiin wastaaja 200 marfan fakfoihin.

Murtowarfaus rahatoimifamarisfa on yhä ollut kummastelemisen aineena Waras eli warfaat ovat olleet erin-omaisen rohkeoita. Se talo, jossa kamarin huoneet ovat, on waltafadun (torifadun) warrella keskellä kaupunkia ja talonmäen mafuhuone on aivan raba-kamarin jalin wieresfä, lufiffematon omi-wälisfä; porstuan omesfa, joka on riit-felillä lufittu, on lifäfi fifäpuolella wä-hästäfi lifahufisfa hywin heleästi foima-kello. Sinä iltana, jolloin warfaus ta-pahtui — sillä iltayöfä se arwellaan tapahtuneefi — oli herskapi G. kuiten-ki kyläfiä, josta wasta wähan ennen klo 12 palafiwat kotia. Mitään walfiaa kamarin huoneista eiwät ne poliis-fi, jotka yön aikana usean ferran olle-wat fulteneet fiwu, olleet fuomanneet, waiffa warfaat ovat walfialla liffu-neet; kuitenki muuan kaupunkilainen, joka fydan-yön feudusia fufki talon fi-wu kotia, janoo erottaneensa walfianta-paista rahafamarista. Porstuan omi oli aamulla lufossa ja poliisifutkimosfa tultiin fiihen päätöfseen, että lufkoo ei ollut tirkalla awattu. Kamarin jalin owen awain on, waromattomasti fyllä, yöt päiwät aina rippunut owen ufko-puolella feinäsfä, niin että porstuafta warfaat fyllä helposfi pääfiwät jaliin.

Waan jos warasten rohkeus kummas-tuttaa, niin se wahinfo, jonka ne tefi-wät, on wiefä fuuremmassa määräsfä kummastutawa. Mahoja ne tofin ei-wät faaneet kuin fupareita moniaan morkan edestä, joihin fiten pääfiwät kä-fiffi, että pulpetin listaan rahalaatikon yläpuolelle lufon kohalle leiffafiwat ko-lon lufonkieldä warten. Waan sen fi-jaan ne kamarin papereita ja firjoja häwiitfiwät ja turmeliwat tawalla, joka tefee tämänwuotisten tilien walmista-misen mellein mahottomafsi. Tämän-wuoden kasafirjoa on 52 lehteä jälil-lä eli vuoden alusta 27 p:ään hufi-fuuta, muut lehet on poisfa; specialifirjasta on muutamia puhtaita lehtiä jälillä; näytebalansifirjasta fannet tal-lella; famreerin päiwäflabi on kokonaan poisfa ja fuittitdistufisfa (werifika-teista) puuttuu elo- ja fyyskuun koku-naan sekä ofittain hufi-fä, fefä- ja loka-fuun! Tarfat tilit näin ollen fyllä jää-wät tefemättä, waan fuumittainenfä ti-lintefo tulee tarjoamaan paljon waifeuf-fia, warfiufi kuin tänä vuonna ei ole pifeitfy kontrolleraamaa päiwäfladia, niinkuin ennen, — waiffa fyllä fefi olii tuosfa häwitufisfä faattanut ka-bota. — Wähempi wahinfo on, että pahantefiät myösfen ovat repineet ja turmelleet wiinewuotifia firjoja. Kaiffi kadonneet paperit ovat arwaten poltet-tu rahafamarin fifemmäsfä huoneesfa, jonka fakluuni aamulla oli paperituh-kaa täynnä. Saman huoneen lattialla mafafi aamulla papereita hufan hufan.

Warfaan eli warasten ilmi-faamifefi ovat faup. waltuufimiehet määränneet fakfi palkintoa: 150 marffaa fülle, joka ilmi-antaa warfaan, waiffa tätä ei faa-

taiffaan langetetufsi, ja 300 m. fülle, jonka ilmi-annosta waras häwitaan fylyffifefi ja fuomitaa.

Rahafamarin jäfenet oliwat tois-il-tana foolla ja päättiwät efimiehen ef-tyffestä waltuufimiehillä pyytää erityis-tä miestä määrättäwäfi tämänwuotis-ten tilien walmistamista warten, koska faup. famreerin ei arweltu emättäwän tätä työtä nyt tefä. Efimies mainitfi fin tarfakfi kirjanpitäjäfä tunnetun mie-hen, joka oli ilmotanut olemanfa fuo-tuwainen työhön 1,200 marfan palk-faa wasten.

Taljeerauslantaluntaan walittiin wiime perjantaina:

I. Siifteenharjottajat Fr. Borg, Leon. Candelin, J. S. Hedman, C. J. Hedman, Sohlman, S. O. Store, Swende-lin, ja R. R. Åström.

II. Palkansafajat Dahlström, Fors-man, Haggren, Hellman, Hilden, J. G. Snellman, Wegelius ja Wirtfien.

III. Kartanonomistajat S. Anttila, Hautajärwi, Littow, Stenius, P. W. Snellman, J. Tornberg, Windelmann ja Zellberg.

Tutkialautakuntaan:

I. Grät Kranzen, O. Rawander, S. Åström ja A. O. Snellman.

II. Grät J. F. Borg, Hasjelblatt, Hortling ja Rolander.

III. Grät Kivijärwi, Laitinen, Palk-fi ja Rehnbäck.

Uewiforeiffi:

Grät Fr. Tunnelius, Åbr. Fellman G:poika ja Rehnbäck.

Warfaus Rajaankufadulla. Rau-punkimme uutieran fiskaalin toimesta faatiin tämän warfauden tefiät jo yö-lä wasten fuunnuntaita kiinni Haukipu-tailta Kiviniemen kylästä. Ne oliwat torpanmies Kaarle Kufuri, tawallifefi „Rappa-kalleffi“ kufittu, ja 8 fertia ennen warfaudesta rangauftu löyfä wai-mo Maria Luffarila. Enfi käyn illään fiskaali torpasta fai ainoastaan fappa-leen famanlaista maotetta kuin waras-tettu oli, joka fappale löytyi hywin fai-raaffi tefeytyneen torpan emännän pään-alufien alta. Toifella käynnillä tawat-tiin fuuri fäffi, jossa mellein kaiffi wa-rastetut kalut oliwat. Saffi löydettiin — lumella täytetystä kaimosta, jonka päälle lifäfi oli hirfiä fannettu.

Kohtelias fufymys. Jo wuofia fit-ten oli fanomisfa nähtäwänä ilmoitus fiitä että fruumunnimismies O. Eklöf aikoi piäffein painosta ufosantaa yb-den kirjaifen, fifältäwän latimääräyfiä ja ohjeita fruumunnimismiesten wirta-

toimia kofkewisfa afioisfa. Eifö tämä teos jo ala walmistua? — ?

Salainen kirjapaino on nyfgyään löy-detty Harfowassa. Wangiffi otettiin eräs mies ja nainen, jotka lähettetiin heti tarfasti wartioittuna Pietariin.

Tromffan kaupungisfa Kuiffassa on wiime fuun afkupäiwinä fatanut niin runfaasti lunta, että nelfän jalan paf-fulta peittää maan. Töin tufkin on lumirefä faatu kaduilla wedytyfi. Myr-fujen t hen on höyrylafwain fufku ollut hywin epäfäännöllinen, walittaa paiffa-kunnan fanoma. Kuiffassa näet höyryt fultee kofa talwifaudenti.

Kirjeitä Waafendulta.

Jistä 11 p. Jouluf. Kamala fuo-lemä tapahtui täällä muutama wiiffo taafjepäin. Oli näet eräänä iftapäiwä-nä muuan wiinanmyyjä „mumma“ fun oli wiimefen pifaran „hemtarista“ pu-riftanut, lähtenyt kaupunkimiehellään wiinan nouttiin ja paluumatfallaan fa-mano iftana uupunut kirkon aidan ta-fa, josta jalkamiesten polku fimuiffepi, jofa wanhuuden eli wiinan tähden, mutta luultawasti wiimeffimainitusta fynstä, sillä ruumis oli haifut kofwasti wiinalta, fun furaawana aamuna löy-dettiin. „Eifalan-ämmä“, joffi waina-jaa tawallifefi kufittui, oli felfittänyt wiinahentarin wieresfä, josta kofki oli ollut toifella puolella ruumista, ja luul-tawasti lähtöfufaufien otettuaan fiihen afemaan jäänyt. Löytäjät fertoiwat fen huomanneefi, että wainaja oli ol-lut täydellä taibolla, fun oli fuolema-paifalleen kömpinyt, sillä fiihen paiffaan, johon hän enfi oli uupunut ja laajan „tanteeren“ pebertänyt, oli jäänyt wi-nahentarista fanfa eli kantorauta ja fiitä oli hän ilman fanfaa fulettanut „hemtarinfa“ fuolemapaifalleen, jota wä-liä arwelimat olleen noin 10 fultää.

Kamala ja hirwittäwä tämä tapaus tobellatin on, sillä ämmän ääni oli fuul-tu jo illalla ennen maatapanaa lähellä olewiin taloihin ja aamulla wiefä noin 4—5 wälillä, jolloin se kokonaan waf-feni. Mutta se waan oli merffilistä, että ääni ja walitus fuului huoneffiin, waan fun meniwät ulos fuuntelemaan, niin se aina wafeni. Eräs torpan mies, josta ämmän fuolemapaifalle ei ole jos fofeintaan 40 fultää, oli ollut waimolleen wihassa fun waimo fanoi fuulewansa femmoifen ja femmoifenki walitufhuodon, jota mies ei fuullut, ja fan ulos mentiin fuuntelemaan, niin ei fuullut kumpainenfaan, ja famoin käwi u-eita fertoja, niinkuin ovat wififit

kannalta fertoneet. Niinpä oli käynyt kahdelle miehelle miehellekin, fun lähti-wät yöllä myllystä Saminan ylipäästä walitufhuutoa kohden, jofa myötäfuu-leen oli fuullunut hywin felfwäfi; fun pääfiwät Saminan alapäähän eli kirkon näköfälle, niin ääni wafeni, eiwätkä enempi faaneet felfwä mistä se fuului.

Erittäin huomattawa tapaus frou-wareille ja niiden puoltajille ynnä wiin-ajan juomareille! — lo.—jola.

Matorniofta 11 p. Jouluf. Mainit-tawinta täällä wiime fuun ajalta on fe niin kufittu „römpy“. Eitä woin-tinfa mufaan fofimat faada niin hupai-fefi kuin fuinki mahdofista oli, pelien ja ilonefteitten awulla, huolimatta maf-foi mitä tahansa; ja jos jollaki raha-fefken loppui, niin lainaa fitä faa ifjom-piinki tarpeiifiin, sillä ei fufaan tabloifi millään muotoa huonoin olla, niinkuin ennen „Hoobergin äijä“ kummin lahjaa jafaisfaan. — Kolmiwiffoifet färä jät lopuit myös wiime fuun fanefa. Riis-fä ei ollut erin törkeitä afioita, lufuun ottamatta niitä wähiä foimaufjut uja, jofa ovat jäännös wanhafta totutusta tawasta, että faada toifen armoa ja fuunnia jollakin tawoin alentaa, jota tapaa ei näy nyfynen lain fomuusfaan maientaman. Mainitufista jutufista ei olis muuta fanomista, kuin että fopifi-wat fotonaan, ennenkö lähtewät oifeu-delle juliftaan kaiffa hufuuta, joten pääfis ilman fufuuita kofa fefafasta, eifä faiffi tulifi niin tarfain yleifön fuulta-waffi, warfiufi ylen törkeisfa afioisfa. — Talwi on ollut afufi ankaraa, waan tämän fuun afku on olleet muuttelemai-fet ilmat, wäliin 2 ja 3 pufalan läm-min, ja 20 ja 30 pufälä kylmä; fiis terwendelle warallinen ilma, jotta on-kin feufhofumetta ilmeftynt. — Rai-ma-into ei ole tämän vuoden ajalla ollut kiitettäwäsfä wauftisfa. Siene-wätkö aawiftaneet tätä kallista aikaa, eli fiifä lie fyynä, koska pottumuofifi oli tawallinen, ja paifoihan fanomat fen olewan fefottawan fyyn naimifeen.

Kuollut.

Ilmoitetaan
että
pieni lemmitysfemme
Robert Johannes
rauhallifefi wafpui fuoleman uneen 12 päiwä Joulufuuta kello 1/21 j. pp.,
eieffyhänä 2 fuufautta ja 21 päiwä;
taifuuffefi meiffe wanhemmille ja pie-nelle fifarelle.
Maria Åström. Agel Åström.

rynnäkönsä eiwät myöskään onnistuneet. Wiimein luos-tari kuitenki petofien fautta joutui hänen käiniä, fittetun fe 10 wuotta oli ballitufielle tehnyt watarintaa. Tam-mikuulla 1676 — piiritystä piftettiin näet talwella — eräs munffi Teofil karkafi luostarista ja ilmai piirittä-jäin päälifölle falajen kätäwän kirkfomaan puolelta wal-kean tornin alafte; ja eräänä myrskofisena talwi-rönä pii-ritusjoukko puollufajain arwaamatta pääfi tätä tietä muu-rien fifälle, jofa kaiffi jofa afä fädesä tawattiin, heti hafattiin fappaleiffi. Genfiin jääneitten fanfja pifeittiin fitte ankarat tutfinnot, ja ne jofa yhä pufyiwät fiellofiaan, mēstattiin tahi lähettetiin pois; waan fuuri määrä oli en-nättänyt päästä pafoon ja lewittefi wafufufshenkeään rantamaitten afuffaifiin. Näitä pafolafia fiirtwi myöfki joukko Tuoppajärwelle Karjalaan, jofa rafentiwat kes-kellä tuota fuurta järwä löntymään faareen uuden luos-tarin, n. f. „Saaren monasterin.“

Kawina oli „faterfa fiwu luostarin aikafirjoisfa“, waan fitte luostari „loifti kahta kirkkaammin hurfkaudel-lanfa“. Hallitus näntää kuitenki aluffi fitä katfelleen epäi-lewin filmin, sillä uufi hippafunta, Holmogorin (Arhan-gelin), perufteittiin Wienan meren tienoille, jonka alle nyt Solowetfi fiirrettiin, fuultuaan ennen Nowgorodin hippa-funtaan. Synfi uuden hippafunnan peruftamifien tofin luostarifirjassa mainitaan lahfolaijuuden tehollifempaa wafufufomista fen puolen fanfassa — ja tämä fyy fyllä on pätemä; sillä fe eripuraisuuden henti, jonka Rifonin uudifufufy Wenäjän fanfassa herätti ja jofa fiitä ajasta faakfa on jafanut fanfan fahteen pääfoaan: „rafkolnikoi-hin“ eli fkarowärfelihin (wanha-ufkolafiin), jofa noudat-tawat ennen Rifonia woimassa olleita kirkonmenoja ja fääntöjä ja wihaawat kaiffia uudifufufia paholajien tefo-na, fefä „oifea-uffoifiin“, jofa noudattawat waltiofirkon

fuollut ja tansfalafet juliftaneet foban Kuotfia wastaan. Niin mielet pohjan mailfa wähitellen afettuiwat ja w. 1614 tehtiin Solowetfin luostarin ja Haren wälillä rau-ha — kolme wuotta ennen rauhaa Kuotfin ja Wenäjän wälillä. Raja Dulun läänin ja Karjalan wälillä jäi en-tifelleen.

Woitollifefi, niinkuin näemme, oli fiis luostari ofan-nut felfwitä ajan myrskofisfa ja päästä rauhan fatamaan, ja oifeutetulla ylfpendellä wenäläifet moiwat wiitata luos-tarin tämän-aifuifen hiftoriaan. Se fufymys, jofa tääl-lä pohjan perillä fiifteltiin, ei nimittään, niinkuin tarfem-min tutkiefsa fofha huomaamme, ollut fufymys tämän taiffa tuon waltaanpyrfijän fannattamifesta ja wapaasta marffista Karjalan läpi hänen awufseen, waan ihan toi-nen: fe oli fufymys Karjalan tulewafuudesta, jofa fen piti yhä edelleen jäädä Wenäjän alle tai afewoiman faut-ta ybfityä muuhun Suomeen. Weidänpuoliften pyytei-tä täfiä fuhteessa ilmottaa aivan felfwäfi eräs kirk-fo, jofa lähettetiin luostarista ja jofa waaditaan Kuotfille an-nettujen lupausten täntämistä; kopia firjeestä fiilntetään luostarisfa. Siinä muun muasfa fanotaan: „Teidän Tfaa-ri Wafilii ja ruhtinas Mihailo lupafi meiffe palwelufies-tamme Karjalan kaupungin (Kätfälmen), Kuolan ja Dr-jefhofin (Päfhinälinnan eli Ufiferin Laatofan rannalla), ja waihtoiti fitten Drjefhofin Suman linnaan. Ja me me-nimme ja panimme päämme teidän edestäne alttiiffi. Af-fäätkä fiis luopufo lupauffistamme. Weidän armollinen fu-ninfaamme ei taho rumeta wihollifefenne, waan tahtoo faada wanhan rajan Dubiin ja Solotfiin afi. Waan jos ette hywällä anna tafaijin wanhaa rajaa Dubiin ja Solotfiin, niin armollinen funinfaamme tulee fotawoimal-

Mattustawaisia.

Joulukuun 10 p. tohtori Emeleus Kalajoelta, Sackellilla; 11 p. luutnantti Sjöberg, herrat Lindelöf, Wallin ja Sjöberg Ruotista, Restitiemariassa; maanmittari Böhm Baltamosta, Pellmannilla; majuri Melart rouvineen Rajaaniasta, Melanderilla; 13 p. Tellman Olhawalta Pellmannin lestellä ja meriherra Forsman Simosta Mat hinilla.

Suomen Pankin Kassa Joulul. 15 p.

	Maalisk.-kurssi.	Maalisk.-kurssi.	
Vietari 7 p.	260	252	100:ltä
London 90 p.	25	17	25: p:nsta
Pariisi 90 p.	99	20	98: —
Hampur 90 p.	123	30	122: 60
Amsterdam 90	207	50	206: —
Tulholma 3 p.	139	10	138: 40

Kokouksia.

Raapungin valtuusmiesten pöytäkirja 2 p:ltä tätä kuuta luetaan yleisölle Raastuvassa perjantaina 17 p:nä samaa kuuta kello 6 j. pp.

Dulun Väänin meijeri yhtiön ensimmäiseen kokoukseen, jota pidetään Raanantaina 22 p. siinä olevasta Joulukuuta kello 6 iltatella teollisuusyhtiön huoneissa kaupungin festiivimariassa, kutsutaan kaikki niitä, jotka harrastavat maitotaloutemme edistytymistä ja sen alettamista ajankäytännölliselle kannelle. Dulussa 10 p. Joulukuuta 1880. Johtokunta.

Koko

W. B. R.

Kutsutaan harjoitettiin sunnuntaina 19 p. Joulukuuta kello 8 e. pp. Kokous kalustohuoneella. Runnan päällikkö.

Muutawana.

Ruokais kortteja kirjanmerkeiksi; Suomalaisella ja Ruotsalaisella päälekirjoituksella Sofie Sackellilla.

Symin lajitettu varasto monenlaisia päällys ja Namu takkaa valmiita, kuin myös trikoota, doffelia ja werkaa y. m. y. m. M. Timosella.

Summissa ja vähittäin:

Rahwia Woffa,
" Jawa
" Lagnayra,
" Rio,
Soleria,
Rusinoita,
Riisiryynnejä,
Wetonauvoja,
Pärefattonauvoja ja
Petroleumia myyppi
C. L. Fabritius.

Suonokaluja

myyppi

C. L. Fabritius.

C. J. Häggströmillä on laupan:

Cognakkia, arrakkia, punesia, punaista ja valkoista portviiniä, sherryä, kirsimarja- ja franskan viiniä sekä ime-lää burnoviiniä.

Lukkoja, saranaita, ruuveja, iahoja wiiloja, raspeja, höylä ja tämmäys-rautoja, weittia, nawareita ja purante-riä, hohtimia monenlaatuista, suutarin-pihtiä, wiilapenkkiä, silitysrautoja luotien kansia, kaskuuni omia ja ilman wiemäreitä, pellinraamia, ikkuna-rautoja ynnä monenlaisia kättylöiksi talou-desia ja rakennuksissa tarpeellisia kapi-neita terästä, raudasta, ja messin-gistä sekä refirautoja wieteriterästä.

Lyhyä harkoisia ja laakoisia. Kälvi wettä (Eau de cologne) ynnä monenlaisia hyvänhojuihin aineita, käsi- ja partasaippuaa, amykoia, märkäys-lätkä, tempelwäriä, partaweißin ko-mosimien rasvaa, kiillo woidetta, met-sästys-saappaiden woidetta.

Rasvaa, sopiwaä taikemaitien mital-lien puhdistamiseen, puhdistuskalkkia, skurfiwä (?) ja smergelipaperia (rau-tajauhpaperia).

Hiititarkkelystä nau'an ja puolen nau-lan paketeissa sekä waffitarkkelystä puo-len nau'an paketeissa.

Englantilaisia ja Gottlandilaisia tah-foja.

Harjoja ja pensileitä
Kaikenlaisia teoksia uudesta hapiasta hymin alennettuihin hintoihin.
Lasten leikkikaluja.

C. J. Häggström'illä.

Monenlaisia maaliaineita, sekä kuitia että öljyisiä jauhet-tuja kuin myös **wäriaineita** helpoilla hinnoilla.

J. G. Swendelin'illä

Noliterwaa; tulenkestäviä tii-lejä ja sawea.

C. Swendelin'illä.

Suopahattuja ja syyslakkeja.

J. G. Swendelin'illä.

Monenlaisia Lamppeja ja lam-punomia sekä sydäntä kohtuullisii hintoihin.

J. G. Swendelin'illä.

Sementtiä ja jähinanffureita.

J. G. Swendelin'illä.

Kaikkia maamme postikontoreissa ja eritusten ystävien luona saadaan wuodeksi 1881 tilata:

Rymläkirjasto ja Rymläkirjaston Kuwalehtä, mitkä ilmestymät sijältönsä ja ulko-muotonsa suhteen samantapaista kuin tähän asti.

Rymläkirjasto tulee w. 1881 seuraamaan 3 wihko Robin newwontajaa. Kirjoit-tuksia mitkä omat lehteen aiottu mainittafoon nuo aikansa maailman mainiot Kä-räjäät Kalajoella 1838 ja 1839.

Rymläkirjaston Kuwalehti tulee w. 1881 sijältämään muiden furain muassa myös muutamen, merkillisempien Suomen miesten muotofuria (esim. Rantafalmen tohtori Bergh-wainajan) ynnä kuwauksia omasta maasta. Lehdessä toiseen numeroon lii-tetään erityinen, 16 palstainen, laumiilla kuwilla wuorustettu Lasten Kuwalehti. Tätä paitfi saawat ne armoifot tilaajat, mitkä ennen Helmikuun loppua Rymläkirjaston Ku-walehtä tilaawat, suuren laumiin (1880 wuoliferan palkkiofuran armoifien) lahja-furan: Lutheraus lafee kalleisja olewaa raamatua Erturtisja.

Lehtien tilaushinnat on kaitfine postinmaksuina: Rymläkirjaston 3 m. 50 p. ja Rymläkirjaston Kuwalehden kaitfine liijalehtienjä kuwinafja ainoastaan 2 m. 50 p. — Näistä hinnoista annetaan wialä melfoifien fuuri alennus ystävifille, mitkä fuoraa lehdien toimitufielta Jymäskylässä lehtä fuuremmisja määrin tilaawat. (Kaitfo Rymlä. Kuwalehden 11:sta numeroa 1880.

Ne funn. kansalaiset, mitkä kotifeduillaan tahtoifivat ruweta Rymläkirjaston ja Rymläkirjaston Kuwalehden afiamiehitfi, pyhdämme kääntymään lehtien toimitufien puo-leen Jymäskylässä.

J. J. Gummerus.

Lehtien wuotuun alainen toimittaja,

Rymläkirjasto ja Rymläkirjaston Kuwalehtä saadaan Dulussa tilata Wejsmanin kirjakaupassa

Joulu- ja uuden wuoden lahjakfi erittain fopiwa 1881 wuoden Rymläkirjaston Kuwalehden tilaus-lippuja
Wejsmanin kirjakaupassa.

Sywyä petroleumia (la mpunöljyä) astioittain ja wähtitain, huokealla hinnalla.

J. G. Swendelin'illä.

Pifi-öljyä

summissa ja wähtitain niinhywin lu-desja Pifiiruukfisia kuin

Ferd. Siemsjenillä.

Ferd. Siemsjenillä.

Reelanfkaa, ystiwäristä ja juomifasta lajitettu.

Willaiista wirkkausrihmaa, ystiwäristä lajitettu (WohaiWolle).

Pumpuli wirkkausrihmaa, ystiwäristä lajitettu. Turkin punaista ja juomifasta.

Willalanfkaa, kertaamatonta ystiwäristä lajitettu (loimilankaa).

Pöytäliiuoja, walfosia.

Wäriillisiä mööpeliwuatteita.

Bisamin nahfafia käsi-puuhfia (muff).

" kaulan lämmittäjiä.

" kauluksia.

" laffeja naitille.

Talwi laffia miehille turkifista.

Lajiteltu warasto Rheinin ja pu-naifia wiinejä.

Säilyruokia (konferwer).

Ferd. Siemsjenillä.

Halutaan ostaa:

Mustia

Noiran nahfoja

ostaa

J. G. Quowien.

Pudonnut.

1 musta farwa trai putosi pyhästä ka-bulle, löytäjä toi sen palkintoa vastaan.

John Candeksinille.

Ilmoitufia.

Joka haluaa saada matkakumppalia. Rajaaniin, niin ilmoittakoon itsen-jä Antti Piraselle Rauppanies Gran-bergin talossa.

Täten faan tiedotfi antaa että olen juomatawara-kauppani muuttanut tehtailia Reisen taloon, wafemalle puo-len porttia, Jfon Uudenfadun warrel-la.

L. A. Lindholm.

Joulu-näyttelö

A. L. Herwalla.

Joulu Näyttelö

L. A. Lindholmilla.

Yhdyspankki Suomessa.

Tämän kuun kuluttua maksettawa for-fo tallennustililla olewista rahoista mak-setaan tämän kuun 15:sta päivästä al-faen. Dulun alafonttorissa 13 p. jou-lukuuta 1880.

Toimifunta.

Yhdyspankki Suomessa.

Runnioitettawat pankin kansa afioisja-olijat pyydetään wertailemista ja tilin päättämistä warten jättämään pan-kin täällä olewaan konttoriin wastafir-jansa wiimeistään 27 p. nykyistä jou-lukuuta. Dulun alafonttorissa 14 p. jouluf. 1880.

Toimifunta.

Dulussa, 1880.

Dulun kirjapaino-osaeyhtiön kirjapainossa.

la ja wallottaa kaitfi hänelle luwatut kaupungit ja Su-man linnan." Misä Dub eli Karoi Dub (wanha tam-mi) on, en tiedä sanoa, luultawasti jossaki Laatokan ran-nalla*), waan Solots on luostarikirjain mufaan koski Wiunjoen lasukupailoilla, Wienanmereen Länteen Wienajosta tulewan maan, tofin sanoen koto Karjalan fiks mainittu kirje waatii Suomelle. Kirje näntää lähe-tetyn talwella 1610—1611, waan todennäköisintä on, että jo alusta pitäin Karjalan wallotus oli se päämäärä, jo-hon Ruotfin puolelta pyrittiin. Luostari-ijäin kätös kui-tenki wiittaa siihen, että he paikalla aamistelewat jotaki tämmöistä tarfotusta „liittolaiisten" puolelta, ja heidän tarkkanäköisyhdellensä täytyy siis täysi kunnioitus antaa. Kaitfi tiedot Antoniista, niin wajawaiset fun ne owatfi, wakuuttawat, että hän oli etewä waltiomies, joka täydel-lisesti kätitti aikansa oloja ja jonka rinnalla hänen was-tustajansa, johtawat miehet Dulun läänisjä, walitettawasti eiwät ollentkaan woi pyrkiä.

Näiden lewottomain aikain perästä, joiden muisto-na luostarin aarreklamariissa wialä säilytetään Wenäjän wapautusankarein, ruhtinafien Mihail Suiskin ja Dmit-rii Pofharskin miekat, feurafi puolen wuofifadan rauhan-aifa Solowetin afukfalle, jona he saivat ystiwifisiä sijäl-lisiä toimiansa hoitaa. Tärkeimpänä tältä ajalta maini-taan, että munkki Eleasar, monta wuotta afuttuaan auti-olla Sanhisaarella ja tuo tuostaki wieraana luonansa näh-tään itse pimeyden ruhtinaan, perusti sinne erakoluos-tarin. Siinä m. m. Wenäjän wastainen patriarkka, Ri-son, wietti kolme wuotta kowisja katumuffenharjotuf-

fissa*). Myös kfairille mainitaan, että luostarista lähetettiin milloin 13,000, milloin 14,000, milloin 22,000 ruplaa. Re-miin rakennettiin noin w. 1650 kivenen linna, jota was-taan meidän puolelta tehtiin turha reiki. Waan kofta kofti taas rauhottomuuden aika luostarille, tällä kertaa ei kuitenkaan ulkomaisen wihollisen kaufta. Se oli silloin fun patriarkka Rifon otti korjatafseen eli oifaistafseen ju-malanpalwelufessa käyetyt kirkonkirjat Wenäjällä, joihin aikojen kuluesfa niitä näitä wirheitä oli tullut. Nämät korjaukset herättiwät yleistä mielipahaa sekä kansassa että papistossa, sillä Wenäjän uskonnoissa pannaan ystiwomai-jefti kaitfi arwo ulfonaisiin menoihin ja tempuihin ja nii-den noudattamiseen tarfasti määrättyllä tawalla; wähi-täki poikkeusta entifestä tawasta pidetään epä-usfon ja juwalattomuuden merkfina. Kun uudet noudatettawatfi määrättyt kirjat tulwat Solowetsiin, meiwät munkit ne aukaisematta afekamariin, jyrkästi kieltäen rupeamasta niit-tä feuraamaan. Moskowasta sitte tuli kowempi käfku, waan nyt munkit ja luostarissa majailawat kafaat ruh-tiwät julkiseen kapinaan arkhimandritti Rifanorin ja ruhti-nas Sjowin johannolla, joka jälkimmäinen oli tuomittu maanpakolaisuuteen tänne. Kapinan kufistamifeksi ilmestyi aluffi neliänä kefänä Jänisjaarelle satamäärä strältsjä eli tarkkempujaa, jotka eiwät kuitenkaan luostarille woi-neet mitään. Sitte lähetettiin tuhat strältsjä Jewlewin fo-mannoissa, joka talwifki muutti leirinjä itse Solofan saa-relle, waan yhti wähan pywti luostaria kufistamaan. Wiimein tuli wojerwoda Meshfsterinow päälliköfki ja hän ru-pesti luostaria säännöllisesti piiritteämään, rakentaen walli-tufien sen ympärille. Luostarista tehtiin rohfoita ulos-larkauksia, jotka hän kuitenkin torjui; waan hänen omat

*) Dubno-niminen paikka löytyy Laatokan etelä rannalla wähan idempänä Sawo-ajan suuta, johon ojaan asti w. 1617 Ruotfin waltakun-nan raja sitrettiin.

*) Joka päivä hän m. m. notfisti polwiaan 1,000 kertaa!